

Bilag 13

Til medlemmerne af folketingsudvalget angående forslag til lov om arbejderbeskyttelse.

Det forslag til „lov om arbejderbeskyttelse“, som blev fremsat i folketinget den 10. marts 1949, indeholder en række bestemmelser, som får vidtgående følger for de danske dagblade, i hvilken anledning de to bladudgiverorganisationer har ment det rigtigt at henlede folketingsudvalgets medlemmers opmærksomhed på følgende.

Vi ønsker ikke med vore bemærkninger at tage standpunkt for eller imod de pågældende bestemmelser. Det er udelukkende vort ønske, at det ærede udvalgs enkelte medlemmer skal være klar over, hvad der vil blive følgen af bestemmelsens gennemførelse.

Afsnit 1. § 1, stk. 1.

Denne lov omfatter beskæftigelse af enhver art, offentlig eller privat, hvorved arbejdere (medhjælpere) anvendes i en arbejdsgivers tjeneste.

Sammenholder man denne bestemmelse med bemærkningerne til lovforslagets § 32, således som de er gengivet i § 76, 2den spalte, stk. 5, hvori der tales om det redaktionelle arbejde, må man forstå, at det er hensigten, at lovforslaget også skal omfatte bladenes journalister.

Herved kommer journalister ind under en række af de arbejdstidsbestemmelser etc., som findes i loven. At dette ikke kan gennemføres, siger næsten sig selv i betragtning af, at en journalists arbejde snart ligger om morgenen, snart om aftenen, den ene dag kun få timer, den anden dag mange timer, snart sker det på hans kontor på bladet, og snart er det et arbejde ude i marken.

Afsnit 2. § 5, stk. 1.

Arbejdsgiveren skal sørge for, at arbejderne er tilbørligt værnet mod sundhedsskadelige påvirkninger eller ulykkestilfælde på arbejdsstedet, og at arbejdet foregår på forsvarlig måde og under iøvrigt betryggende forhold.

Man pålægger her bladudgiverne et ansvar for arbejderne sundhed uden at have givet dem nogen mulighed for at gennemføre alle nødvendige beskyttende foranstaltninger.

Bladudgiverne vil utvivlsomt under henvisning til denne paragraf få ansvar for sundhedsforanstaltninger, som angår den såkaldte blyforgiftning, men bladudgiverne står faktisk uden myndighed til f. eks. at forbyde tobaksrygning og øldrikning i arbejdstiden. En fugtig cigar på en sættekasse vil utvivlsomt byde samme — om ikke større — fare for blyforgiftning som selve berøringen af typemetallet med fingrene.

§ 14, stk. 1 og 2.

Nr. 1. Loftshøjde. Arbejdsrum skal have en loftshøjde af mindst 2,5 m. I arbejdslokaler, der indrettes efter lovens ikrafttræden, og i hvilke der foregår en stærk udvikling af hede, støv, fugtighed, os, røg, stank o. lign. eller fremkommer giftige eller eksplosive luftarter, eller hvor der under loftet findes drivværk i væsentligt omfang, skal loftshøjden være mindst 3 m.

Nr. 2. Luftrum. Arbejdsrum skal indeholde et luftrum af mindst 15 m³ for hver i rummet beskæftiget arbejder. Hvor der er truffet effektive foranstaltninger med hensyn til luftfornyelse, kan det krævede luftrum nedsættes til 10 m³ for hver beskæftiget arbejder. Hvor et eller flere af de i nr. 1, 2. pkt., angivne forhold begrunder det, kan arbejdstilsynet kræve luftrummet for hver beskæftiget arbejder forøget, dog ikke udover 25 m³. Det samme gælder, hvor andre særlige forhold gør sig gældende, f. eks. betydelig tilgang af kunder i butikslokaler. Ved beregningen af luftrummet kommer højder over 4 m ikke i betragtning.